طلب کرد . فغیبت الزاهد چیزی بیا الوحدة نیافت . لفقر الزاهد . دلتنگ شد لعدم وجدانه شیئا . پادشا
خبر شد ای تنبه . کلیم بکسر الکاف العربی و بیا الوحدة لغة مشترکة . که بر آن کلیم خفته بود . ای منطجع
و نام در دزد کشیده زرد اندخت ای القی فی ثمن لیاخذه . تا محروم نکرد . ای لا یرجع ولا یصیر محروما
قطعه شنیدم که مردان راه خدای مرهون . دل دشمنان را نکردند تنگ . فکیف یضیقون قلوب
الاصدقاء . ترا کی میسر شود این مقام . علاه بقوله که با دوستانت
خلافست و جنگ ای خلاف و حرب معهم مودة اهل صفا چه در روی چه در قفا . ای لا تفاوت بینهما
بل هی کالعیان . نه چنانکه از پست بفتح البا الفارسیة والسین عیب گیرند و پیشت بالبا الفارسیة یعنی
قدامک . مثل قال البعض عنده فقد غفل عن صنعة التضاد بل لم یعرف القبل والبعد فی بعض النسخ
بپیش بالبا العربی میرند قطعه . در برابر ای فی المقابلة والقدام چو گوسفند بکسر الدال للاضافة
صافیه او بسکونها سلیم یراد به معنی الحلیم من حلم بکسر الحاء . در قفا همچو گرگ ای مثل الذئب مردم
خوار وصف ترکیبی والمعنی لیس الصدیق هذا بل الصدیق هو الذی فی الوجه والغیبة علی السواء
بیت هر که عیب دگران پیش تو آورد و شمرد ای عد . بیگمان عیب تو پیش دگران خواهد
برد . بالترکی کلانسه . سنک عیبکی غیرلره ایلتر . حکایت تنی چند بالترکی بر نیچه ، والمراد
اشخاص متعددة . از روندگان بالترکی یوریجی . متفق سیاحت مصدر ساح فی الارض ای ذهب
بودند ای کانوا متفقین فی السیاحة . و شریک رنج و راحت بفتح خواستم که مرافقت کنم ای اردت
ان اکون رفیقهم . موافقت نکردند . ولم یقبلونی للمرافقة . گفتم از کرم و اخلاق بزرگان بدیع است
ستجب روی از مصاحبت مسکینان . وانا واحد منهم . تافتن یعنی الاعراض هنا . و فایده دریغ
داشتن . والحال انی غیر متصرف فی الخدمة کما قال که من در نفس خویش این قدر . نفعیتلی قوت و قدرت
می شناسم که در خدمت مردان . یار شاطر باشم نه بار خاطر یعنی حمل القلب
المراد التشویش شعر ان لم اکن راکب المواشی ای راکب المراکب مصاحبا معکم اسعی انا لکم
حال کونی حامل الغواشی جمع غاشیة وهو ما یلبس السرج والمعنی ان لم اکن لائقا لصحبتکم البق بخدمتکم
یکی از آن میان گفت للاعتذار ای یعتذر که ، شنیدی من عدم قبولنا دل تنگ هکذا وقع فی النسخ
العدیمة والذین یحرفون الکلم عن مواضعه کتبوا لفظ دل متصلا بما ذکر در بیت روز ها ای فی هذه الایام

دزدی بصورت درویشان درآمد ای دخل . و خود را در سلک ای عقد الخیط صحبت ما بالاضافة
فی اللفظی . منتظم کرد کما ینتظم الخرزة فی الخیط بیت چه دانند مردم اراد به مردم الخا و یراد به
الجنس که در جامه کیست . ای لا یعلم الانسان فی اللباس ای رجل خیر ام شر . نویسنده داند ای الکاتب
یعلم که در نامه چیست . وما ورد بدل نامه لفظ خامه قال الظاهر ان المراد بخامه المکتوب واعترف
بانه لم یجده فی کتب اللغات التی عنده بهذا المعنی ثم بین اربعة معانی للفظ خامه علی ما وقع فی الصحاح
الفارسیة والحال کلها لا یلیق بالمحل ثم قال وفی بحر الغرائب بمعنی الرمل المجتمع فنقلنا بالغرائب ولم
یعرف عبارة المتن فوقع فی الکلمات الباردة . از آنجا که سلامت حال درویشان است اصله
درویشانست وحذف الهمزة لما عرفت فی اوائل الکتاب . بضاعة کتابت گمان بظن الکاف الفارسیة
بمعنی الظن . تفضول نشد المراد المزیة علی الحد سواء کان فی الحسن او القبح و یجیی احدهما بقرینة المحل و
قول من قال اصله کما انحض لکنایة عن تجاوز عن الحد فی السود دعوی بلا دلیل وهو منقوض
بقول المصحح چو کاری بی فضول من بر آید کما ترا . نبردند بظن ای ظنوا صلاحا . و بیاری قبول کردند
مثنوی ظاهر حال عارفان المراد بهم ارباب السلوک . دلق است بفتح الدال وسکون اللام کلباس
الصوفیة المعروف بخرقة والمراد لا یعتبر بظاهر حالهم . این قدر بس که روی در خلق است فان کان
توجه الصوفی الی الخلق لا الی الحق فانه علامة سوء . در عمل کوش ای اسعی . هرچه خواهی
من الالبسة المباحة . بپوش . تاج زرین . بر سر نه . کالسلطان . و علم بر دوش کالجندی زاد
هد بالیا المصدری در ترک دنیا بوشنج وصف ترکیبی و الیا المصدریة ایضا نیست . فان لبس
اللباس المخصوص بهم زاهد با ترک عن الاعمال القبیحة . و اطلس پوش . فی مبالغة . ترک
دنیا و شهوتست و هوس هما معطوفان علی المضاف الیه اعنی لفظ دنیا والمصراع مرهون و خبر مقدم
پارسایی مبتدا مؤخر نه ترک جامه و بس الواو زائدة للوزن . در کزاغند بفتح الکاف العربی
والزا الفارسیة والغین المعجمة الدرع و کذا کژ آکند بالکاف مکان الغین و قز آکند بالقاف بدل الکاف
والزا العربی کذا فی کتب اللغات المنقول علیهما فلا تلتفت لما قال البعض سمعت من بعض
قز آکند بالکاف العربیة والحق او قال بعض الساندة قز آکند بالزا الفارسیة والکاف العربی حادة
سیما ثبتة فی تصحیح اللغات ارباب ما مرد باید بود ای ینبغی ان یکون فی الدرع رجل شجاع . بر مخنث